

De wereld vóór de Zondvloed - analyse Genesis 4 t/m 6

Een hypothetische analyse van Genesis 4 t/m 6

I. Werkhypothese ontwikkeld door pastoor Jack Geudens in dialoog met Gemini

Een hypothetische reconstructie van de wereld vóór de Zondvloed, ontwikkeld vanuit het denkmodel van Don Guido Bortoluzzi (Sintesi della Genesi Biblica) en verder uitgewerkt in dialoog tussen pastoor Jack Geudens en Gemini.

De Antediluviale Catastrofe: Een Biologische en Technologische Analyse van Genesis 4 t/m 6

Het Pre-Zondvloedse Antagonisme tussen de Benei HaElohim en de Benot HaAdam in het Denkmodel van Don Guido Bortoluzzi

Binnen het denkmodel van Don Guido Bortoluzzi (*Sintesi della Genesi Biblica*)^[1] en de filologische en theoretische uitbreiding daarvan, biedt het tekstuele kader van Genesis 4 tot en met 6 een gedetailleerde, bijna verslagleggende blauwdruk van de antediluviale (pre-zondvloedse) wereld.

Waar de klassieke theologie deze hoofdstukken vaak leest als mythologische overlevering of louter morele allegorieën, ontstaat binnen dit specifieke hypothetische kader een **biologische, technologische en fysiologische geschiedenis van fysieke degeneratie**.

1. De Status van de Twee Hoofddijnen: *Benei HaElohim* vs. *Benot HaAdam*

In Genesis 6:1-2 ontmoeten we de twee grote menselijke en mensachtige populaties op aarde. In het denkmodel van Bortoluzzi vertegenwoordigen zij geen spirituele abstracties of "engelen versus gewone mensen", maar twee fundamenteel verschillende biologische en verstandelijke categorieën:

- **De Benei HaElohim (בְּנֵי הָאֱלֹהִים) – De Zuivere Lijn van Adam en de Vrouw:** Dit is het ongemengde nageslacht dat voortkwam uit de directe vereniging tussen Adam en de door God gegeven Vrouw (de zuivere, door God geschapen menselijke stam)^[2]. Zij droegen het ongeschonden, door God geschapen genoom (*Creazione Mediata*)^[3]. Fysiologisch beschikten zij over een intact, superieur geheugen, een volmaakt immunologisch systeem en een verstandelijke capaciteit die niet vertroebeld was door dierlijke instincten.
- **De Benot HaAdam (בְּנוֹת הָאָדָם) – De Lijn van Kaïn en de Pre-Existente Populaties:** "Ha-Adam" verwijst in deze specifieke context naar het nageslacht waarin de hybride component — geïnitieerd door Adams ongehoorzaamheid met het aapachtige moederaapje Eva — dominant was, alsmede de interactie met de in de omtrek

aanwezige pre-hominide stammen (*ancestres*)^[4]. Deze tak droeg de fysiologische trekken van de dierlijke stam: verhoogde agressie, instinctieve overlevingsdrang en een kortere levensduur.

2. De Hybridisatie en de Opkomst van de *Nephilim* en *Gibborim*

Genesis 6:4 beschrijft de historische catastrofe die het definitieve verval van de antediluviale wereld inluidde: de fysieke confrontatie en vermenging tussen deze twee werelden.

„In die dagen — en ook daarna — waren er reuzen [Nephilim] op aarde, toen de zonen van God gemeenschap hadden gehad met de dochters van de mensen en zij hun kinderen hadden gebaard. Dit zijn de machtigen [Gibborim] van oudsher, de mannen van naam.”

Binnen het denkmodel laat dit vers zich als volgt fysiologisch en exegetisch verklaren:

Term / Hebreeuws	Etymologische / Biologische duiding	Verschijningsvorm & Rol
<i>Nephilim</i> (נְפִילִים)	Afgeleid van <i>Naphal</i> (נָפַל), „vallen” of „neerhalen” ^[5] .	Buitengewone fysieke kracht en/of afwijkende, reusachtige lichaamsbouw als gevolg van ongecontroleerde genetische kruisingen en heterosis. De goddelijk bestemde vorm (<i>Tzelem</i>) werd fysiologisch neergehaald.
<i>Gibborim</i> (גִּבּוֹרִים)	Afgeleid van <i>Gabar</i> (גָּבַר), „sterk zijn” of „overheersen” ^[6] .	Duidt op hun sociaal-militair overwicht . De machthebbers en tyranniserende heersers die door hun combinatie van intellectuele erfenis (via de zuivere lijn) en dierlijke agressie (via de hybride lijn) de oude wereld domineerden.

3. Technologische Takken en de Anunnaki-Hypothese in Genesis 4 t/m 6

Binnen dit denkmodel startte de breincapaciteit van de mensheid niet op een primitief niveau, maar op een **absoluut piek-niveau** dat door opeenvolgende hybridisaties stapsgewijs degradeerde. De antediluviale takken die een hoge concentratie van het oorspronkelijke Adamitische intellect behielden, waren in staat tot technologische prestaties die de huidige wetenschap evenaren of overtreffen.

- De Genesis 4 Genealogie als Technologische Dynastieën:** De stichting van de eerste *Ir* (עִיר, een omheind stadscomplex) door Henoeh (Gen 4:17), de harmonische frequentieleer van Jubal (Gen 4:21) en de complexe metallurgie van Tubal-Kaïn (Gen 4:22) vertegenwoordigen geen primitieve eerste stapjes, maar gespecialiseerde gilden of kasten met een superieur verstand en geheugen^[7].
- De "Anunnaki"-Kaste en Genetische Manipulatie:** Een specifieke tak van de mensheid wierp zichzelf als "goden" (*Elohim*) op over de minder intelligente, hybride populaties. De Bijbelse uitspraak dat *"de aarde verdorven was"* (Genesis 6:12 — Hebreeuws: *nisch-chatah*, נִשְׁחָתָה)^[8] leest in dit kader als het letterlijk beschadigen en uit de oorspronkelijke vorm trekken van de schepping door middel van biomedische en genetische experimenten.
- Mondiale Strijd en Autonome Systemen:** De verdeeldheid tussen deze machtige rijken leidde tot een globale strijd waarin geavanceerde voertuigen, vliegende

eenheden en zelfstandig opererende verdedigingsdrones werden ingezet. Hun superieure techniek werd het instrument van hun eigen ondergang.

4. Theologische Synthese: De Zondvloed als Genetische Sanering

Binnen dit strikt biologische en exegetische denkmodel verandert het perspectief op de Zondvloed (*Mabbul*, מַבּוּל)[⁹]:

- **Geen willekeurige straf, maar een medische noodingreep:** De Zondvloed was vanuit goddelijk perspectief een noodzakelijke sanering. Zonder deze ingreep zou het zuivere menselijke genoom — de dragers van de menselijke ziel in haar oorspronkelijke proportie — door voortgaande hybridisatie en genetische manipulatie volledig zijn uitgeroeid.
- **De Kwalificatie van Noach:** Genesis 6:9 vermeldt dat Noach "*volmaakt was in zijn geslachten*" (*tamim hayah b'dorotav*, תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו)[¹⁰]. Waar de klassieke theologie dit leest als een morele staat, duidt het adjectief *tamim* in biologisch-exegetische zin op "**fysiek onbeschadigd**" of "**genetisch zuiver**". Noach en zijn familie vertegenwoordigden de laatst overgebleven tak waarin de stamlijn van Adam en de Vrouw niet was gecorrumpeerd.

Voetnoten

[¹]: **Don Guido Bortoluzzi (1907–1991):** Italiaans priester uit het bisdom Belluno-Feltre die tussen 1968 en 1974 een reeks privévisioenen ontving over de oorsprong van de mensheid. Deze werden na zijn overlijden gebundeld in *Sintesi della Genesi Biblica: Rivelazione sulla creazione e la caduta dell'uomo*.

[²]: **De Vrouw in het denkmodel van Bortoluzzi:** In tegenstelling tot de post-lapsaire benaming "Eva" (die in deze synthese aan de voormenselijke draagmoeder/aapachtige wordt toegeschreven), wordt de eerste volmaakte vrouw in de oorspronkelijke staat van het Paradijs simpelweg aangeduid als "de Vrouw" (*Ischah* in Gen 2:23).

[³]: **Creazione Mediata (Middellijke Schepping):** Theologische term voor het goddelijk handelen waarbij God niet ex nihilo schept, maar gebruikmaakt van een reeds bestaande natuurlijke drager (in dit denkmodel: de baarmoeder van de voormenselijke drager als fysiek hulpmiddel) om een rechtstreeks door God geschapen, bevrucht menselijk ei in te planten.

[⁴]: **Ancestres (Voormenselijke soorten):** De pre-existente, niet-volmaakte hominide populaties die op aarde aanwezig waren vóór de schepping van Adam. Binnen het denkmodel bezaten zij een dierlijke ziel en driften, maar misten zij de door God ingeblazen menselijke Geest.

[⁵]: **Etymologie van Nephilim:** In de klassieke Septuaginta vertaald als *gigantes* ("reuzen"). Filologisch is de term afgeleid van de Hebreeuwse wortel *N-P-L* (נ-פ-ל), wat "vallen", "neergerukt worden" of "ontsporen" betekent.

[⁶]: **Etymologie van Gibborim:** Meervoud van *Gibbor* (גִּבּוֹר). Het verwijst in de Hebreeuwse Bijbel consequent naar krijgers, helden of machthebbers die door fysieke of militaire overmacht heerschappij uitoefenen (vergelijk Gen 10:8 met betrekking tot Nimrod).

[^7]: **Genesis 4 Kweekvijver van de Techniek:** Verwijst naar de genealogie van Kaïn waarin de opbouw van een stedelijke en industriële samenleving versneld plaatsvindt. In de filologische analyse duiden de namen vaak op de introductie van vakgebieden of technologische kasten eerder dan op louter individuele personen.

[^8]: **Nisch-chatah (נִשְׁחָתָה):** Nifal-vorm van het werkwoord *Schachat* (שָׁחַת), wat "te gronde richten", "maken tot afval" of "corrumperen" betekent. In Genesis 6:12 slaat dit op "alle vlees" (*kol-basar*), wat wijst op een fysieke en biologische aantasting van het scheppingswerk.

[^9]: **Etymologie van Mabbul (מַבּוּל):** Het specifieke Hebreeuwse woord dat uitsluitend wordt gebruikt voor de Noachitische Zondvloed (afgeleid van de wortel *Y-B-L*, "stromen" of "wegvagen"), in tegenstelling tot gewone overstromingen (*shetoph*).

[^10]: **Etymologie en betekenis van Tamim (תָּמִים):** Wordt in de Thora primair gebruikt in de context van de offercultus (Leviticus), waar het "zonder gebrek", "fysiek ongeschonden" of "vlekkeloos" betekent. In genetische context duidt het op het behoud van het oorspronkelijke, ongemengde genoom.

II. De werkhypothese kritisch beschouwd door ChatGPT

Een onafhankelijke analytische beschouwing van dezelfde werkhypothese door ChatGPT, met bijzondere aandacht voor de interne samenhang, de Bijbelse en theologische uitgangspunten, de biologische en technologische consequenties en het onderscheid tussen brontekst, interpretatie en verdere hypothese.

De antediluviale catastrofe: een biologische en technologische lezing van Genesis 4–6

Het pre-zondvloedse antagonisme tussen de *Benei HaElohim* en de *Benot HaAdam* binnen het denkmodel van Don Guido Bortoluzzi en de Prehistorisch-Technocratische Synthese

Inleiding: tekst, interpretatie en hypothese

De hoofdstukken Genesis 4 tot en met 6 behoren tot de meest raadselachtige gedeelten van de Bijbel. Zij spreken over Kaïn en zijn nakomelingen, de ontwikkeling van steden, muziek en metaalbewerking, de “zonen van God”, de “dochters van de mensen”, de *Nephilim*, de *Gibborim*, het toenemende geweld op aarde en uiteindelijk de Zondvloed.

De traditionele joodse en christelijke exegese heeft deze teksten op verschillende manieren geïnterpreteerd. Het hier onderzochte model kiest bewust een andere invalshoek.

Uitgangspunt is het denkmodel dat de Italiaanse priester Don Guido Bortoluzzi (1907–1991) heeft beschreven in zijn *Sintesi della Genesi Biblica*. Daarop bouwt de hier ontwikkelde **Prehistorisch-Technocratische Synthese** verder.

Om begripsverwarring te voorkomen, moeten daarbij drie niveaus worden onderscheiden:

Ten eerste: de Bijbeltekst zelf.

Wat zegt Genesis daadwerkelijk?

Ten tweede: het denkmodel van Bortoluzzi.

Hoe worden schepping, zondeval en menselijke afstamming binnen zijn bijzondere interpretatie verstaan?

Ten derde: de Prehistorisch-Technocratische Synthese.

Welke biologische, historische en technologische consequenties zouden hypothetisch uit dat model kunnen volgen?

Ruimteschepen, autonome machines, genetische laboratoria of AI-systemen worden bijvoorbeeld niet expliciet in Genesis genoemd. Wanneer dergelijke mogelijkheden hieronder ter sprake komen, gaat het daarom om een **hypothetische technologische uitbreiding van het model**, niet om een rechtstreekse uitspraak van de Bijbel.

Vanuit dat onderscheid kunnen wij Genesis 4–6 onderzoeken als mogelijke herinnering aan een veel complexere voorgeschiedenis van de mensheid dan gewoonlijk wordt aangenomen.

1. Twee afstammingslijnen: *Benei HaElohim* en *Benot HaAdam*

Genesis 6:1-2 spreekt over de *Benei HaElohim* — de “zonen van God” — en de *Benot HaAdam* — de “dochters van de mens”.

Over de identiteit van deze groepen bestaan uiteenlopende exegetische tradities. Binnen het denkmodel van Bortoluzzi krijgen zij echter een uitgesproken biologische betekenis.

De zuivere lijn van Adam en de Vrouw

Volgens dit model schiep God Adam en de eerste volmaakte Vrouw door middel van een bijzondere **middellijke schepping** (*Creazione Mediata*).

Daarbij werd een reeds bestaande voormenselijke vrouwelijke drager gebruikt als biologische draagmoeder, terwijl het menselijke leven zelf rechtstreeks door Gods scheppend handelen tot stand kwam.

Het nageslacht van Adam en de Vrouw vormt binnen deze hypothese de oorspronkelijke menselijke lijn. Deze wordt in de Prehistorisch-Technocratische Synthese verbonden met de *Benei HaElohim*: de “kinderen” of “zonen van God”.

Aan deze oorspronkelijke mens wordt binnen het model een uitzonderlijke lichamelijke en verstandelijke constitutie toegeschreven: een krachtig geheugen, grote intellectuele vermogens, lichamelijke vitaliteit en een harmonie tussen verstand, lichaam en geest.

Dit zijn echter **eigenschappen die binnen het denkmodel worden verondersteld**; Genesis zelf beschrijft geen menselijk “supergenoom” en geeft geen biologische specificaties van deze aard.

De lijn van Kaïn

Volgens Bortoluzzi ontstond daarnaast een tweede lijn nadat Adam gemeenschap had gezocht met de voormenselijke vrouwelijke drager die binnen dit model “Eva” wordt genoemd.

Uit deze ongeoorloofde verbinding zou Kaïn zijn voortgekomen.

Kaïn zou volgens deze hypothese lichamelijke kenmerken van zijn voormenselijke moeder hebben gedragen, terwijl hij door zijn afstamming van Adam tevens een menselijke ziel, verstand en taalvermogen bezat.

Hier ontstaat dus een hybride lijn: menselijk in geestelijke verantwoordelijkheid, maar lichamelijk mede verbonden met de reeds bestaande voormenselijke populatie.

Binnen de Prehistorisch-Technocratische Synthese wordt deze afstammingslijn verbonden met de *Benot HaAdam*, de “dochter van de mens”.

Belangrijk is daarbij een theologisch onderscheid: **lichamelijke of genetische constitutie en het bezit van een menselijke ziel mogen niet met elkaar worden vereenzelvigd**. Binnen het model bezit Kaïn immers ondanks zijn hybride lichamelijke afkomst een menselijke ziel. Juist dit gegeven voorkomt dat menselijke waardigheid eenvoudig zou worden gekoppeld aan genetische “zuiverheid”.

2. Vermenging en het probleem van de *Nephilim*

Genesis 6:4 vermeldt:

“In die dagen waren de Nephilim op aarde, en ook daarna, toen de zonen van God tot de dochters van de mensen kwamen en deze hun kinderen baarden. Dit zijn de machtigen van oudsher, de mannen van naam.”

Dit vers vormt een van de moeilijkste passages van Genesis.

Binnen de Prehistorisch-Technocratische Synthese wordt het gelezen tegen de achtergrond van de vermenging van verschillende afstammingslijnen.

Nephilim

Het Hebreeuwse *Nephilim* (נְפִילִים) wordt traditioneel in verband gebracht met de wortel *n-p-l* (נפל), “vallen”. De Septuaginta vertaalt het woord met *gigantes*, waaruit onze aanduiding “reuzen” is voortgekomen.

De precieze historische betekenis van de term is omstreden.

Binnen onze hypothese wordt vervolgens een aanvullende stap gezet: de *Nephilim* zouden mogelijk het resultaat kunnen zijn geweest van bijzondere biologische vermengingen tussen verschillende menselijke of mensachtige lijnen.

Hun eventuele grote lichaamsbouw, uitzonderlijke kracht of andere lichamelijke kenmerken worden dan geïnterpreteerd als mogelijke gevolgen van hybridisatie.

Dat is **geen betekenis die rechtstreeks uit het Hebreeuwse woord kan worden afgeleid**, maar een biologische interpretatie binnen het denkmodel.

Gibborim

Het Hebreeuwse *Gibborim* (גִּבּוֹרִים) is beter te duiden. *Gibbor* verwijst in de Hebreeuwse Bijbel naar een sterke man, krijger, held of machthebber.

Binnen de Prehistorisch-Technocratische Synthese wordt daarom verondersteld dat sommige van deze nakomelingen niet alleen lichamelijk opvallend waren, maar ook een sociaal en militair overwicht verkregen.

Zo ontstaat hypothetisch een nieuwe elite: mensen waarin uitzonderlijke intellectuele vermogens, lichamelijke kracht en een sterke machtsdrang samenkwamen.

3. Genesis 4 als begin van technologische specialisatie

Opmerkelijk is dat Genesis kort na het verhaal van Kaïn reeds verschillende vormen van menselijke cultuur noemt.

Genesis 4 spreekt over de stichting van een stad en vervolgens over Jabal, Jubal en Tubal-Kaïn. Zij worden verbonden met veeteelt, muziek en metaalbewerking.

De Bijbel zelf zegt daarmee nog niet dat hier sprake was van een hoogtechnologische beschaving. De tekst laat echter wel zien dat de auteur de vroege mensheid niet uitsluitend voorstelt als een ongedifferentieerde primitieve samenleving.

Binnen de Prehistorisch-Technocratische Synthese wordt daarom een verdergaande hypothese onderzocht.

Wat als deze namen niet alleen individuele uitvinders aanduiden, maar tevens herinneringen bewaren aan **gespecialiseerde families, beroepsgroepen, kenniscentra of technologische tradities**?

Vanuit Bortoluzzi's veronderstelling dat de oorspronkelijke mens over uitzonderlijke verstandelijke vermogens beschikte, ontstaat vervolgens een radicaal ander ontwikkelingsmodel.

Technologische geschiedenis zou dan niet noodzakelijk uitsluitend een beweging zijn geweest van primitief naar steeds geavanceerder.

Er zou ook sprake kunnen zijn geweest van:

hoge oorspronkelijke capaciteit → technologische ontwikkeling → fragmentatie → oorlog → degeneratie → verlies van kennis.

Dat is een wezenlijk onderdeel van de Prehistorisch-Technocratische hypothese.

4. Van technologisch vermogen naar technocratische beschaving

Wanneer men dit uitgangspunt consequent doordenkt, ontstaat een volgende hypothetische stap.

Indien bepaalde antediluviale bevolkingsgroepen daadwerkelijk over een intellectueel vermogen beschikten dat het onze evenaarde of overtrof, zou hun technologische ontwikkeling uiteindelijk eveneens zeer ver kunnen zijn gevorderd.

Daarmee betreden wij nadrukkelijk het derde niveau van onze analyse: **niet meer de tekst van Genesis zelf en ook niet noodzakelijk Bortoluzzi's eigen beschrijving, maar de technologische extrapolatie van de Prehistorisch-Technocratische Synthese.**

Binnen dat model kan worden onderzocht of dergelijke beschavingen theoretisch konden beschikken over geavanceerde energievoorziening, mechanische voertuigen, lucht- of ruimtevaart, geautomatiseerde productie, genetische technologie en uiteindelijk autonome informatie- en verdedigingssystemen die functioneel vergelijkbaar zouden kunnen zijn met wat wij tegenwoordig kunstmatige intelligentie noemen.

De Anunnaki-hypothese

Ook de verbinding met de **Anunnaki** behoort tot dit aanvullende hypotheseniveau.

De Anunnaki zijn afkomstig uit Mesopotamische religieuze tradities; Genesis 4–6 noemt hen niet.

Binnen de Prehistorisch-Technocratische Synthese kan echter de vraag worden onderzocht of herinneringen aan bepaalde machtige antediluviale elites in latere Mesopotamische culturen een religieuze of mythologische gedaante hebben gekregen.

De hypothese luidt dan niet:

“De Benei HaElohim waren de Anunnaki.”

Zorgvuldiger is:

“Zou achter bepaalde latere Anunnaki-tradities een vervormde culturele herinnering kunnen schuilgaan aan antediluviale machtsgroepen die binnen het Bortoluzzi-model worden verondersteld?”

Dat is een onderzoeksvraag, geen conclusie.

5. “Alle vlees had zijn weg verdorven”

Genesis 6:12 bevat een opmerkelijke formulering:

“God zag de aarde, en zie, zij was verdorven, want alle vlees had zijn weg op aarde verdorven.”

Het Hebreeuwse werkwoord *shachat* (שחַת) heeft betekenissen als verderven, vernietigen, te gronde richten of corrupt maken.

In de eerste plaats beschrijft Genesis hiermee de diepgaande verdorvenheid van de wereld vóór de Zondvloed.

Binnen de Prehistorisch-Technocratische Synthese wordt vervolgens onderzocht of de uitdrukking “alle vlees” (*kol basar*) behalve een morele ook een **lichamelijke of biologische dimensie** zou kunnen hebben.

Daaruit ontstaat de hypothese dat de antediluviale mens niet alleen moreel en maatschappelijk ontspoord was, maar mogelijk ook actief ingreep in het biologische leven.

Wanneer een hoogtechnologische beschaving over geavanceerde biomedische kennis beschikte, zou genetische manipulatie theoretisch tot haar mogelijkheden kunnen hebben behoord.

Genesis zegt dat niet expliciet.

Het denkmodel vraagt slechts: **kan de opmerkelijke nadruk op het verdorven raken van “alle vlees” binnen deze bredere hypothese tevens biologisch worden gelezen?**

6. Intelligentie zonder wijsheid

Hier raakt de hypothese aan een thema dat verrassend actueel is.

Technologische vooruitgang betekent niet noodzakelijk morele vooruitgang.

Een beschaving kan buitengewoon intelligent worden en tegelijkertijd geestelijk achteruitgaan. Wetenschappelijke kennis kan worden gebruikt om zieken te genezen, maar ook om wapens te ontwikkelen. Kunstmatige intelligentie kan de mens dienen, maar autonome systemen kunnen eveneens voor controle en oorlogvoering worden ingezet.

Binnen de Prehistorisch-Technocratische Synthese zou iets vergelijkbaars vóór de Zondvloed kunnen zijn gebeurd.

De oorspronkelijke intellectuele vermogens van de mens zouden dan niet uitsluitend ten dienste van het goede zijn gebruikt. Naarmate verschillende machtscentra tegenover elkaar kwamen te staan, werd techniek een middel tot overheersing.

Geavanceerde voertuigen, vliegende systemen, autonome analyse- en verdedigingsmachines en mogelijk zelfs ruimtevaart behoren binnen deze reconstructie tot de theoretische mogelijkheden.

Nogmaals: **Genesis vermeldt deze technologieën niet.**

Zij volgen alleen als mogelijke consequentie wanneer men twee voorafgaande hypothesen accepteert: dat de vroege mens over uitzonderlijke intellectuele vermogens beschikte én dat zich gedurende een zeer lange antediluviale geschiedenis hoogontwikkelde beschavingen konden vormen.

7. Noach: rechtvaardig én *tamim*

Tegen deze achtergrond krijgt de beschrijving van Noach bijzondere betekenis.

Genesis 6:9 zegt:

“Noach was een rechtvaardig man en was *tamim* onder zijn tijdgenoten.”

Het Hebreeuwse *tamim* (טָמִיִּם) kan onder andere volledig, gaaf, ongeschonden of zonder gebrek betekenen. In cultische teksten wordt het bijvoorbeeld gebruikt voor offerdieren die geen gebrek mogen hebben.

De gangbare uitleg van Genesis 6:9 verstaat de uitdrukking in de context van Noachs rechtschapenheid en integriteit.

De Prehistorisch-Technocratische Synthese stelt daarnaast een aanvullende vraag.

Wanneer Genesis kort daarvoor spreekt over de vermenging van bevolkingsgroepen en vervolgens over het “verdorven” raken van “alle vlees”, zou *tamim* dan binnen Bortoluzzi's biologische denkmodel tevens kunnen wijzen op een bepaalde **lichamelijke ongeschondenheid** van Noachs afstammingslijn?

Daarmee wordt *tamim* niet vertaald als “genetisch zuiver”. Die betekenis bezit het Hebreeuwse woord op zichzelf niet.

De formulering “**genetisch ongeschonden**” is een hypothetische biologische interpretatie die pas ontstaat wanneer het woord wordt gelezen binnen het bredere Bortoluzzi-model.

Dat onderscheid is essentieel.

8. De Zondvloed: oordeel, redding en biologisch herstel

Ook de betekenis van de Zondvloed moet zorgvuldig worden geformuleerd.

Genesis presenteert de Zondvloed nadrukkelijk als Gods antwoord op geweld, verdorvenheid en zonde. Noach vindt genade bij God en wordt met zijn familie behouden.

Binnen het Bortoluzzi-model komt daar een biologische dimensie bij.

Wanneer de menselijke afstammingslijnen inderdaad steeds verder waren vermengd en wanneer hoogontwikkelde groepen bovendien kunstmatig in het leven zelf begonnen in te grijpen, zou de Zondvloed binnen deze hypothese tevens kunnen worden opgevat als een radicale onderbreking van een proces dat de schepping steeds verder van haar oorspronkelijke bestemming verwijderde.

De eerdere formulering “**genetische sanering**” is daarvoor eigenlijk te beperkt. Zij kan bovendien de verkeerde indruk wekken dat menselijke waardigheid afhankelijk zou zijn van genetische eigenschappen.

Beter kunnen wij spreken van:

De Zondvloed als oordeel én herstelbreuk

Binnen deze hypothese beëindigt de Zondvloed een beschaving waarin biologische, morele en technologische ontsporing met elkaar verweven waren geraakt.

Noach vertegenwoordigt dan niet eenvoudig “de genetisch zuivere mens”, maar de mens bij wie — binnen het denkmodel — voldoende van de oorspronkelijke lichamelijke constitutie behouden was én die bovenal trouw bleef aan God.

Dat laatste is theologisch beslissend.

9. Een belangrijke theologische grens: genoom en ziel

Juist hier moet de Prehistorisch-Technocratische Synthese zichzelf kritisch begrenzen.

Indien Kaïn volgens het model uit een hybride lichamelijke verbinding voortkwam maar niettemin een menselijke ziel bezat, volgt daaruit dat **mens-zijn niet kan worden gereduceerd tot DNA**.

De ziel is geen genetisch product.

Dat sluit opmerkelijk genoeg aan bij een fundamenteel christelijk uitgangspunt: de geestelijke ziel kan niet eenvoudig worden herleid tot biologische materie.

Daarmee ontstaat binnen de hypothese een belangrijk onderscheid:

genetische verandering kan het lichaam beïnvloeden; zij kan niet zelfstandig de menselijke ziel vervaardigen of vernietigen.

Dat onderscheid wordt later bijzonder belangrijk wanneer binnen deze synthese genetische manipulatie, kunstmatige intelligentie en mens-machine-integratie worden onderzocht.

Want zelfs een beschaving die het menselijk lichaam volledig zou leren manipuleren, zou daarmee nog niet beschikken over de oorsprong van de menselijke geest.

10. De diepere betekenis van de antediluviale catastrofe

Wanneer we Genesis 4–6 langs deze drie niveaus lezen — Bijbeltekst, Bortoluzzi en technologische extrapolatie — ontstaat uiteindelijk een samenhangend hypothetisch scenario.

De Bijbel vertelt over een vroege mensheid waarin cultuur en techniek ontstaan, bevolkingsgroepen zich vermengen, machtige figuren verschijnen, geweld toeneemt en uiteindelijk “alle vlees” zijn weg heeft verdorven.

Bortoluzzi voegt daaraan een bijzondere biologische geschiedenis van menselijke oorsprong en vermenging toe.

De Prehistorisch-Technocratische Synthese stelt vervolgens de vraag hoe een dergelijke mensheid zich gedurende een zeer lange voorgeschiedenis technologisch zou hebben kunnen ontwikkelen.

Daaruit ontstaat het beeld van een mogelijke antediluviale wereld waarin grote intellectuele vermogens niet noodzakelijk samengingen met grote morele wijsheid.

En juist daarin ligt misschien de meest actuele betekenis van deze hypothese.

De fundamentele vraag is uiteindelijk niet of een beschaving **technologisch alles kan wat mogelijk is**.

De diepere vraag luidt:

blijft de mens, wanneer zijn technische macht vrijwel onbeperkt wordt, nog gehoorzaam aan de morele grenzen van zijn mens-zijn?

In dat opzicht gaat deze hypothetische lezing van Genesis niet alleen over een mogelijke wereld vóór de Zondvloed.

Zij houdt ook onze eigen technologische beschaving een spiegel voor.

Methodologische slotopmerking

De **Prehistorisch-Technocratische Synthese** wordt hier bewust als hypothetisch denkmodel gepresenteerd. De identificatie van Bijbelse bevolkingsgroepen met specifieke biologische afstammingslijnen, de biologische interpretatie van *tamim*, de verbinding met de Anunnaki en de hypothese van antediluviale hoogtechnologie en kunstmatige intelligentie zijn geen algemeen aanvaarde conclusies van Bijbelwetenschap, archeologie, genetica of katholieke theologie.

Dat maakt deze vragen niet zinloos. Het betekent wel dat zorgvuldig onderscheid noodzakelijk blijft tussen **tekst, interpretatie en hypothese**.

Juist dat onderscheid maakt het mogelijk de gedachtegang vergaand te onderzoeken zonder een mogelijkheid bij voorbaat tot bewezen geschiedenis te verheffen.

De lezer wordt daarom uitgenodigd de verschillende onderdelen afzonderlijk te onderzoeken, bronnen te vergelijken en uiteindelijk zelf te beoordelen welke conclusies gerechtvaardigd zijn.

NB – Toelichting op de analyse door ChatGPT

ChatGPT heeft de hypothese als zodanig niet afgezwakt. Integendeel: binnen het gekozen hypothetische denkmodel blijven thema's als ruimteschepen, kunstmatige intelligentie, Anunnaki, genetische manipulatie, biologische vermenging en prehistorische hoogtechnologie bespreekbaar en kunnen zij verder worden onderzocht.

ChatGPT brengt echter bewust een methodologisch onderscheid aan door telkens duidelijk te maken op welk niveau een uitspraak wordt gedaan: wat daadwerkelijk is waargenomen, wat in de Bijbelse brontekst staat, wat behoort tot het denkmodel van Don Guido Bortoluzzi, wat voortvloeit uit onze verdere Prehistorisch-Technocratische Synthese en wat vervolgens natuurkundig of anderszins wetenschappelijk zou moeten worden getoetst.

Een kritische lezer kan de voorgestelde hypothese vanzelfsprekend betwisten. Door deze verschillende niveaus zorgvuldig van elkaar te onderscheiden, wordt echter voorkomen dat waarnemingen, de Bijbeltekst, de inzichten van Bortoluzzi en onze eigen interpretaties en gevolgtrekkingen als één en dezelfde bron of als reeds bewezen feiten worden gepresenteerd.

Deze werkwijze heeft bovendien een verder doel. Het hier bijeengebrachte onderzoeksmateriaal is voortgekomen uit mijn eigen onderzoek en jarenlange gedachtevorming, verder ontwikkeld in inhoudelijke dialoog met Gemini en ChatGPT. Mijn bedoeling is deze onderzoeksgegevens, hypothesen en onderlinge verbanden uiteindelijk **voor te leggen aan academici en andere deskundigen uit relevante disciplines**. Hun deskundigheid kan helpen om het materiaal kritisch te beoordelen, afzonderlijke onderdelen waar mogelijk te toetsen, zwakke schakels in de argumentatie zichtbaar te maken, aanvullende bronnen en onderzoeksgegevens aan te dragen en het gehele model verder te ontwikkelen.

Daarbij kan worden gedacht aan deskundigen op het gebied van Bijbelwetenschap, theologie, archeologie, antropologie, genetica, geologie, natuurkunde, lucht- en ruimtevaarttechniek, kunstmatige intelligentie en de geschiedenis van oude beschavingen.

De kritische analyse door ChatGPT moet daarom niet worden verstaan als een poging de oorspronkelijke werkhypothese terug te brengen tot wat reeds binnen de gangbare wetenschap is aanvaard. Zij dient juist om **hypothese en bewijs, bron en interpretatie, waarneming en gevolgtrekking zo helder mogelijk van elkaar te onderscheiden**, zodat ook vergaande denkbeelden op een voor academische discussie bruikbare wijze kunnen worden gepresenteerd.

Het uiteindelijke streven is dat deze eerste onderzoeksgegevens en hypothesen niet het **eindpunt**, maar het **beginpunt van een bredere interdisciplinaire en academische gedachtewisseling** vormen. Wanneer uit die gedachtewisseling blijkt dat bepaalde onderdelen voldoende onderzoekspotentieel en wetenschappelijke grondslag bezitten, zouden zij verder kunnen worden uitgewerkt in een meer formeel onderzoeksproject en mogelijk kunnen bijdragen aan de voorbereiding van een academisch promotietraject.

De methodologische lijn blijft daarom:

**waarneming → brontekst → Bortoluzzi → Prehistorisch-Technocratische interpretatie
→ natuurkundige en wetenschappelijke toetsing.**

De hypothese hoeft daarbij niet bij voorbaat te worden afgewezen omdat zij vergaand is; tegelijkertijd moet zij ook niet als vaststaande geschiedenis worden gepresenteerd zolang daarvoor onvoldoende onafhankelijk bewijs beschikbaar is. Juist in de ruimte tussen die twee uitersten ligt het terrein voor verder onderzoek.

Pastoor Jack Geudens

Smakt, 3 oktober 2026

guidobortoluzzi.org